Toen Napoleon de Europeesche volken tot eenheid wilde brengen, bevonden deze zich — zooals gezegd — in de dierlijke levensafstemming.

In de eeuwen, die voorbijgingen, werden door de volken de voordierlijke en dierlijke karaktertrekken afgelegd.

Is het dan
vreemd, dat andere wetten naar voren moeten treden om dit opstandige karakter te dwingen?

Slechts vijftien procent van dit
volk begeerde haar en overrompelde met steun van Duitschland het goedwillende deel.

In de Eeuw van Christus
valt er niets meer te wreken, noch om te brengen, nu moet de mensch zich buigen en al het leven van God lief hebben.

In hem liggen lagere en hoogere eigenschappen
naast elkaar, van de dierlijkste instincten tot het
hoogste en zelfs de geestelijke bewustwording toe.

Studie zou het hebben vermoord, het had zijn
verleden doodgedrukt en zoo zou hij een heel ander mensch
zijn geworden.

Zij legden den ondergrond, opdat
de toekomst daarop zou kunnen verrijzen.

Door het moederschap is de
stoornis, door den oorlog ontstaan, te herstellen.

Vergeet èn vergeef! Dit heeft Christus gewild, Hij
is ervoor gestorven. Hij bracht het op Aarde. Sta niet stil,
kijk vooruit! Heb moed om verder te gaan, weet nu dat gij
hebt moeten goed maken. Uw goddelijken weg moet gij toch

aanvaarden, niet één ziel kan er aan ontkomen.

In de millioenen eeuwen, die voorbij gingen,
was dat nog niet mogelijk, thans kan hieraan gewerkt worden.

De Eeuw van Christus
neemt thans een aanvang. Ga in Christus! Ga in Zijn Heilig
Leven aan den ophouw beginnen! Wij

Ik zei u ook nog, dat er millioenen zielen van hen op Aarde
werkten en weer andere in de duistere sferen bleven om het
leven daarin te helpen en ook dit, zooals zij het hadden beleefd,
tot het geestelijk ontwaken te brengen.

Daarvan zijn de hellen en de
hemelen opgetrokken en is alles ontstaan wat wij hier als verdichte
substantie mogen aanschouwegu.

De spiegels
der ziel stralen of ze zenden hun haat uit, en ze verwijzen tegelijk naar een wereld aan deze zijde, naar een hel of een hemel.

Ook gij hebt daartoe tijd en leven gekregen, geef
dus nu ook hun de gelegenheid zich te herstellen, geef hun de mogelijkheid hun goeden wil te toonen.

Het bewuste kind Gods sprak tot uw
leven.

Nu keek ik
anders naar een geestelijke woning. Wat wist ik er eigenlijk van? Dit was een Koninkrijk op zichzelf. En daarin leefde een mensch. Wat waren de gevoelens van dien mensch? Ik dacht

aan al die sferen geluk, maar begreep het niet. Ik dacht aan
heel veel dingen tegelijk, maar kwam er niet in. En toch wilde
ik er alles van weten, want het behoorde bij mijn sfeer en
mijn bewustzijn. Wat moest ik eigenlijk nog veel leeren en
wat had ik nog weinig voor anderen gedaan! Ik moest aanvaarden,
dat ik voor anderen nog niet gereed was.

Door dit dienen, door het geven van uzelf, wordt
aan ü gegeven!

Alléén de kinderen van Moeder Aarde
kennen een verzwakt organisme, zoodat het leven voor hen
een lijdensproces is. Daarom kwam Christus als Goddelijk
bewuste naar de Aarde.

Hij moet den
physieken toestand van den zieke en het stadium van zijn
kwaal aanvoelen en op grond daarvan uitmaken hoe ver hij
met deze bestraling kan gaan. Niet alle weefsels hebben één
kracht, duizenden mogelijkheden moeten overwonnen worden,
voordat het radium waarlijk genezend is!
Ik zond mijn beschermelinge naar een astraal

U weet nu, dat Gene Zijde in aantocht is.

Daardoor zijn de hoogste
hemelen te verdienen en ontvangt gij uw Engelentoestand.
Golgotha te volgen en te beleven brengt u de geestelijke levenswijsheid
en het ontwaken in Gods hemelen.

In het Duizendjarige
Rijk zal er geen carma meer bestaan, althans niet
in stoffelijken toestand. Wel zullen er nog menschen op Aarde
zijn, die geestelijk carma moeten aanvaarden, daar Moeder
Aarde met die kinderen nog rekeningen te vereffenen heeft.
Het stoffelijke carma lost evenwel volkomen op.

Geestelijk bewust als zij zijn, weten zij,
hoe zij moeten leven.

Toen een engel — het was een meester van deze zijde — Maria verkondigde dat door haar de Messias geboren zou worden, was dit leven in haar reeds eenige maanden oud! Er zal een rillen en beven door de geloovigen der kerken gaan als zij mijn woorden lezen. Maar ik zeg u, dat dit, wat ik u geef, de heilige waarheid is. Ik weet dat, terwijl ik deze gegevens over Christus' Heilig leven aan u doorgeef, Hij zélf mij volgt! Ik zou mijn leven vernietigen, mij zelf verdoemen, indien ik u één onwaarheid over Zijn leven vertellen zou.

Maar in die jammerlijke omstandigheden
begon u te denken, toen ontwaakte in u het verlangen de ellende uit de wereld te verbannen en den mensch geluk te verschaffen.
„Is er één onder hen, die gereed is om af te dalen? Is er in hen het verlangen, dat in u leeft? Zijn zij waarlijk wakker voor dit leven?

De
Aarde ontleent haar warmte en licht aan de Zon, doch de Zon kreeg de bezieling direct uit God en de Maan weer door de Zon en met haar al het leven in de ruimte.

Dit putten uit het bestaande voert u
als mensch uit de twintigste eeuw op een dwaalweg.

Ze zochten naar hun eigen stamgenooten
en zoo ze deze vonden, bespraken zij met hen hun
toestand. Maar ook dezen wisten de verklaring niet.

De ziel als mensch
voelde, dat zij leefde, maar meer ook niet.

Uw fonkelende sterren en planeten dienden voor
Moeder Maan, voor den tweeden cosmischen graad en voor
Moeder Aarde, elk er van heeft een eigen taak te volbrengen.

Een dood is er
niet! Het sterven is het terugkeeren naar de astrale wereld,
het gereed maken voor de nieuwe geboorte.

Hij schonk Zijn leven alles, gaf het Zijn Eigen-Ik, Zijn

Eigen Bewustzijn

In hun handen legde Hij Zijn Heelal, het stoffelijke en astrale
Universum

God heeft aLZijn
kinderen lief, ik zal het u bewijzen.

Alleen een cósmisch bewuste vermag
het in aardsche oogen zoo afschuwelijke probleem te behandelen.

.

De scheiding werd uitgesproken en mijn moeder werd uit de
ouderlijke macht ontzet.

ik Uw overgegane broer was en
ik weer contact met U kreeg?

„Wilt U ons iets van Uw leven vertellen, goede vriend?

„Ja, een vraag, die ons al meer dan eens heeft bezig gehouden
en waarop niemand ons antwoord heeft gegeven.

Hij ging dadelijk op
mijn voorstel in en spoedig hadden we contact.

„Ik begin nu pas te leven," vervolgde vader en zijn stem bleef
krachtig. „Anderen zeggen, dat ik mijn tijd heb gehad, maar
dat is niet waar.

„Van wien wil je het dan hooren?"

Eens zullen
we voor eeuwig samen zijn.

En de gevoeligen zullen het eerst
weten, want zij zijn te bereiken door de Meesters van Gene
Zijde; de geleerden daarentegen zullen zich lang verzetten,
gehinderd door den ballast van hun mènschelijke, dus aardsche,
dus onvolkomen kennis!

vader had haar natuurlijk zwart gemaaikt. — O,
ze wist te goed hoe hij haar gehaat had

laatste
oogenblik met liefde en vol vergevensgezindheid over haar
gesproken.

heerlijk was de tijd, dat we
samen waren.

echtheid van dit
schrijven, mijn jongen?

schoon is alles, zoo machtig en ontroerend.

Nu spreek ik met jou...

hadden me sceptisch gestemd tegenover alles

wat van gene zijde kwam.

Ik had op zolder in een grooten koffer

vaders boeken gevonden en daarin begon ik te lezen.

vierkant, dat ik die

boeken moest laten liggen, ze hoorden niet in de handen van

een Christen.

Hij kan het

niet voelen, omdat hij van al die wetten niets afweet.

Kon je in deze oneindigheid

echter nog wel van afstand en tijd spreken?

Zij is nog te dicht en moet eerst doorschijnend worden, vooraleer
de ziel uit het stoflichaam trekt.

Dit instrument, kwam nu in me, is het hoogste instrument
voor deze zijde.

Ze laten me niet los, in hun fonkeling
lees ik zijn geluk.

Het moet
een verrassing blijven.

Als we thans niet gereed komen, gaan we er in een
ander, volgend leven mee verder. Eeuwigdurend is onze ziel,
eeuwigdurend ons leven.

kruiden in alle

gevallen helpen?

eens weten zal waarheen

het zieleleven gaat, als het lichaam sterft. Ja, ééns zal

ik alles weten...”

Ik voelde me thans Jack,

maar nu in dit stadium van m’n leven, m’n huwelijk, was het

Theo, die overheerschend in mij bovenkwam. Ik volgde vader

m’n woning binnen.

Buig je hoofd, Annie, bega geen domheden meer.

scherpe

uit dèn

weg te gaan, door zich voor mij af te sluiten en me voor een ketter te schelden.

Gelukt het hun deze zielen te openen, dan doen zij alles om hen geestelijk te ontwikkelen.

deel bij te dragen.

geen contact geweest met de vijandelijke troepen.

Ik beleef het vrijkomen van m’n stofkleed.
Nog overheerscht echter een schrijnend gevoel in mij; het is de pijn, die door het losscheuren van m’n lichaam wordt veroorzaakt.

Ook had hij rust in zich, een rust die weer anders was dan die van Theo.

deze verschrikkelijke vogels

Ik kijk rond
en zie, dat vader en ik niet alleen hier zweven.

Hier worden in koel overleg en systematisch
bommen op weerlooze burgers gegooid.

Ik sluit mijn
oogen, ik kan en wil niet langer toezien.

luisterde ge liever naar de stemmen, die U tot het
kwaad en de duisternis riepen.

Christus

Zijn Leven gehaat

en omgebracht wordt door hen, die zich Zijn uitverkoren
kinderen noemen.

occulte phenoimenen belachelijk,
negeeren ze, of stellen ze in een verkeerd licht.

dit beleven te
schilderen.

Maar toen ik rondkeek,
ontdekte ik, dat ik heel alleen was. Lang dacht ik hier
niet over na, maar besloot een wandeling te gaan maken.
En 'het werd er een, die me vele nieuwe wonderen openbaarde.

hemelsche geluk wachtte iederen mensch, als hij zich maar
op de graden van het stoffelijke en geestelijke leven had
leeren afstemmen.

den weg, die ons met onze tweelingziel
doet terugkeeren tot onzen Schepper!”

liepen er aan
de zijde van hun zusters en broeders en wisselden van goedachten.

praat met veel liefde over Angelica,
die haar in alles helpt.

Dan is er geen leed en
geen smart, omdat zij weten, dat zij elkander aan deze zijde
zullen terugzien.

„Ik voel, dat het zoo moet,zijn, Alcar, ik begrijp u volkomen.

„Zie naar beneden, André,” hoorde hij zeggen. En onmiddellijk
zag hij een zeer scherp licht, dat de massa doorkliefde
en de kamer der liefde voor hem zichtbaar maakte. Zag hij
goed? Was het zijn leider, dien hij dacht waar te nemen?

Het beeld daar in de diepte werd steeds duidelijker voor hem. Ja, hij schreeuwde het uit van blijdschap, het was zijn Alcar. O, gelukkig, dacht hij, Alcar is niet heengegaan door het vreeselijke dat is geschied. Hoever was hij van zijn leider verwijderd..

Geen macht grooter dan liefde.

Jong en schoon waren allen, stralend in een hemelschen glans.

Nu hoorde hij een melodieus gezang.

Doch alles wat André vertelde, heeft hij mogen beleven, door hen, die achter den sluier leven. Door zijn groote gave, door Gods heilig geschenk, is dit alles

heerlijke geur tot hem, waardoor
zijn belangstelling voor de onzichtbare machten, die om hem heen waren, steeg. Hij zag om zich heen, of er in zijn kamer ook bloemen aanwezig waren, die dezen geur verspreidden.

De gevoelskrachten van het leven, wat
een leven aan kracht bezit, liet ik je tevens voelen en ik liet
het wordingsproces in je gevoel aan je voorbijgaan.

Hij ontdeed zich van
zijn pyama, en schrok, zooals hij nog nooit geschrokken was.

hoe scherper hem
alles voor den geest kwam, zoodat hij het wonderlijke kon
begrijpen.

Langzaam keerde dan zijn aardsch bewustzijn
weer in hem terug en liet Alcar hem zien, dat hij
zijn werk goed had volbracht.

Hoeveel bewijzen
van voortleven had hij thans ontvangen? Was de dood
niet intellect? Voelde men deze groote kracht? Zijn stryd was
niet noodig geweest, wanneer hij alles dadelijk had aanvaard.
Maar was dit uit te houden geweest? Zou hij alles hebben

kunnen verbergen?

Dan staan wij voor Hem in onze volle naaktheid en dan is
er geen plekje, waar Gods liefde niet op schijnt.

Wanneer zij haar kringloop heeft volbracht,
zal het wezen in het goddelijke terugkeeren.

Hun
gevoel, de natuur, alles heeft op de aarde afstemming.

Zij. kunnen zich heiligen noemen,
omdat zij deze krachten bezitten en daarom geestelijke wezens
zijn.

„Ik

weet het niet, Alcar, het is te diep voor mij.”

Al dat andere is ook voor ons nog duister.

Je zult hebben opgemerkt, dat het hemellicht steeds
verandert, totdat wij de eerste sfeer binnentreden, waar het
licht is, zooals men op aarde bezit.

Dan is er
geen oorlog meer, omdat elk wezen het aardsche leven begrijpt,
omdat de ouders zich geestelijk hebben verbonden.

Zie, wat ik
je thans zal toonen.

dat wij ons
kunnen verbinden wanneer wij dat willen.

„In de sferen zal ik je meer over al deze toestanden vertellen.
Zal de aardsche moeder dit alles aanvaarden?

De operatie is mislukt, anderen wachten.”

Voel liefde
en blijf in je eigen toestand, dan eerst zul je handelend kunnen
optreden.”

Reeds eerder heb,- ik je dit
machtige beeld getoond. Je ziet, hoe nietig zij is in vergelijking
met haar grootere zusters, die alle een plaats in het
universum innemen.

Het hemellicht zal steeds veranderen, totdat het een roodbruine
kleur heeft aangenomen: de uitstraling, die de menschen

hier bezitten.

Hier beleven zij het leven, waarin
zij op aarde leefden.

Het is als een vesting, waarachter zij zich verborgen
houden.

„Komt hier eens een einde aan, Alcar?”
„Ja, eens zullen deze sferen ophouden, omdat de mensch zich
in een hoogere afstemming bevindt.

Zoo gaan honderden en duizenden jaren voorbij,
voor zij ontwaken, en gedurende al die eeuwen hebben zij
vreeselijk te lijden.

Hunne gevoelens zijn vlijmscherp doordacht, doch alles voor
het kwaad. Onfeilbaar, zou men denken, maar zij weten, dat
zij het goede, dat God is, niet kunnen overwinnen.

Daar is alles

mogelijk, hunne maskers bedekken hun donkere zielen.

Liefde voelen is den weg volgen, dien

God ons allen aantoont.

Vanwaar kwam dat?

Wanneer hij straks ontwaakt,

treedt ook hij deze afstemming binnen.

liefde is God.”

De mensch, die hier leeft, heeft zijn langen

weg'uit de duisternis afgelegd en is ontwaakt.

occult

Hoe verder hij kwam, hoe meer voelde hy leven, hij
zag het aan de natuur, zoo ook aan het hemellicht.
occult

steeds in trance.

noodzakelijk, om zijn gevoel in den
geest te ontwikkelen.

mijn hemel waar ik niet mag komen

maar onder mijn hemel is een hemel waar ellende is

.
Die menschen hadden nog

te leeren, moesten eerst ontwaken en daarvoor zouden zij terugkeeren.

Kinderlijk en rein was hun geloof, verheven en krachtig
waren hun gebeden. Zij baden niet om te bezitten, maar
vroegen aan God om hun dàt te schenken, waardoor zij zouden
leeren.

Die dood konden zij niet over-
bruggen, die was niet te benaderen.

Wat is de mensch?

Waarom botste hij tegen alles op wat met het heelal,
de ziel en den mensch te maken had? Want dit was voor hem een
probleem, dat was zijn leven en ellende. Zijn onmacht kwelde
hem en zijn bezit, zooals ik zeide, schonk hij aan de armen en
wie maar iets noodig had.

Doch die innerlijke brand verteerde hem en hij

voelde zich leeg, leeg gezogen door die onnatuttrlijke werking
die in hem lag.

Het was het oogenblik, dat zij van de aarde afscheid namen en
de sferen van licht tegemoet gingen.

Hier voelde men echter
deze genade, men boog diep zijn hoofd en dankte God.

"Wat weet men op aarde van deze planeet af?"

Wanneer er nu krachten zijn die
een kleine planeet door de ruimte slingeren, wat willen menschen
dan kunnen?

Ook daar is de
mensch een wezen, dat in een stoffelijk organisme leeft, omdat
God geen tweeden volmaakten toestand schiep en deze menschelijke
graad is het evenbeeld van het volmaakte kind Gods.

Het stoffelijke
organisme op den vierden graad is reeds een lichaam van

ongekende schoonheid, maar ook deze wezens kunnen zich niet buiten hun eigen dampkring begeven, of ook zij worden vernietigd.

God overzag dit dus en wist dat dit noodig was en daarom is deze planeet de overheerschende kracht, die de andere in zich opnam en als het ware in zijn innerlijk tot leven bracht.

Toch zullen velen
hun schouders ophalen wanneer zij lezen dat jij met mij op andere planeten bent geweest en toch, hier kan dit iedere geest beleven, die in zijn toestand, sfeer dus, bewust is.

de donkere sferen der hel en vele planeten
die onder hun eigen sfeer liggen.

"Merkwaardig is het Alcar, wat
ik voel."

Gewetensbezwaren zijn

hier niet aanwezig, dat komt eerst later, duizenden jaren later,
doch dan leven zij op aarde.

Doch hier in een lagere wereld, je ziet het, bezit het
levend wezen een stofkleed zooals de natuur is en bij zijn omgeving
past.

Zwevende verlieten zij den tweeden graad en gingen de aarde
tegemoet.

Dit is tevens voor de aarde. Wanneer die overgangen
er niet waren, ik maakte je ook dat duidelijk, zou het
stoffelijke organisme ineen storten en het innerlijke leven, het
zieleleven, bezwijken.

In dat donkere kwamen
thans figuren en die figuren zag hij weer in andere overgaan,
om daarna als een dichte massa ineen te sluiten.

In niets had het hem gestoord, hij was
innerlijk rijker geworden.

Overheerschte
die andere persoonlijkheid, dan kwam er een zeer beschaafd
gevoel in hem en dan sprak hij anders dan hij gewoon
was te spreken.

Niets van
alles wat je op aarde zou kunnen leeren, mocht je bezitten.

Als de ziel in het eene leven in het mannelijke
kleed is en in het andere leven in het vrouwelijke gewaad
afdaalt, hoe zouden zij dat kunnen aanvaarden, terwijl ze
reeds den dood niet kennen?

Zijn zij daar voor ons, dan
wordt dat leven benut doordat de mensch dient.

Ik zeide, na die lange wandeling loste ik in de wereld van het
onbewuste op en wachtte ik op een nieuwe geboorte.

Hoe ontzettend
het aardsche leven ook kan zijn, geen zelfmoord overvalt
ons, wanneer wij dat verrottingsproces hebben beleefd, dat
een diepe wond in ons zieleleven sloeg.

Met hem zouden er vele anderen komen.

Mijn God, dacht hij,
moet ik ook dit beleven? Wie zal mij echter gelooven? En toch,
daar waar zij zooeven waren had Alcar geleefd, dit was Jeruzalem.

Plotseling scheurde
het universum vaneen en werden de hemelen zichtbaar. Hij herkende
al de sferen aan gene zijde. Dit moest iets bijzonders zijn
en had iets te beteekenen wat hij echter kende noch begreep.

Toch was dit alles aanwezig, wij en billioenen
anderen hebben dit waargenomen, van de hoogste tot de

laagste sfeer aan deze zijde.

Weer zag André dat het universum vaneen scheurde en de sferen zichtbaar werden. Dan viel de duisternis in, ook daar, waar het toch steeds licht was. Wat beteekende dit? Liet men Hem alleen? Waarom was aan gene zijde ook duisternis?

In deze
duisternis, voor menschenoogen afgesloten, was dit geschied.

Hoe natuurlijk is alles wat u mij toonde en duidelijk
maakte.

Je voelt dus
en dit weet je reeds lang, dat wij een stoffelijken en een geestelijken cosmos kennen en dat wij menschen, zoo ook de dierenwereld, kortom alles wat leeft, daartoe behooren.

Meester Emschor en Lantos waren één, Lantos
was zijn eigen kind en wij beiden en vele anderen helpen ons dit

tot stand te brengen.

Is het
dan zoo vreemd wanneer ik zeg, dat zij dit kunnen en die krachten
innerlijk dragen?

Op de aarde heerscht geweld, verdierlijking, vernietiging
door anderen en zelfmoord.

Ons leven hier is dus een
leven van rein geluk.

Zij zullen dan ons werk
voortdragen, want zij voelen hoe heilig alles is, hoe diep, hoe
groot en zuiver deze boodschap is doorgegeven.

Schaam je daarvoor echter niet,
ook wij zijn diep ontroerd als wij hier naar dit gebeuren luisteren.

Er zal zeer zeker een tijd

komen, dat gene zijde en de wetenschap samenwerken, hand in hand gaan, om deze occulte duisternis te doen oplossen.

Zijn al deze mensen in een hoger bewustzijn op te trekken ?

Ik leerde je, door
het leven van Lantos, dat alles oorzaak en gevolg is, een gevolg van de daden, die in vorige levens zijn bedreven en daarvan leerde je de geestelijke wetten kennen. Ik nam je mede naar onbekende oorden, naar
hellen en hemelen, ik onderwees je en leerde je het aardse leven te begrijpen, ja, het te aanvaarden.

In diepe smart had hij hen leren kennen, doch in groot geluk liet André hen achter.
Zo leerde hij niets dan diepten en geestelijke problemen kennen en dat door hèn, die men dood waande, maar die toch volbewust voortleefden.

„Natuurlijk, maar waarom hebt u hun raad dan niet opgevolgd?”
„Ze kunnen mij niet helpen. Ik ben zo ongelooflijk teleurgesteld.”

Hij ziet al deze problemen, de wetten van leven en dood.

Beide
vrouwen schreven precies hetzelfde, maar dan ook woordelijk.

Deze dame meende, dat zij sensitief genoeg was om zichzelf los te maken van het eigen verkregen bewustzijn.

Na een week was zij echter weer zóver hersteld,
dat de doktoren aan moeder Jet konden verklaren, dat zij spoedig de inrichting mocht verlaten.

Zij weet echter, dat haar beschermengel bij haar
is, of dat hij haar vanuit de goddelijke Ruimte van geestelijke kracht voorziet.

Maar hij zegt
ook, dat wij op eigen benen moeten staan, God is alles! De God van de lief...de.” Het duurt even.

Het is, alsof hij voor zijn eigen leven vecht en
hij ziet de arme vrouw voor zich.

Ik stond voor
mijn eigen geschapen ellende, maar die ellende wilde ik doen oplossen,
zodat ik straks voor mijn kind iets zou kunnen doen.

Zij had zich met
hart en ziel ingezet voor hartstocht en bezat niet zoveel wil dat ze zich
kon losmaken van deze ellende.

Lien was
voor hen eigenlijk niet meer dan een schurftig dier. Gelukkig liet ze hen
maar praten en ze begreep, dat die aardse adel geen betekenis had.

Laat je hart voor haar
kloppen en je ontvangt de alomtegenwoordigheid van haar leven.

Het is juist door de reïncarnatie dat je genezen bent.

Hij is bezig om te ontwaken.

Voor hem is er geen koninkrijk. Voor dit leven
is alles duister, even slecht en onbeholpen.

Bedenk, dat wij mensen hoger en verder gaan.

Toch blijft hij bewust van zijn eigen leven of hij zou er niets van kunnen weten.

Door het leven op aarde
zou de persoonlijkheid zich ontwikkelen, verder gaan en voortleven
aan gene zijde.

(mensen die blijven zoeken en niet kunnen vinden maakten stuk)

Wij zijn reeds jaren
bezig en in vijf boeken hebben wij van ons leven kunnen vertellen,
waardoor tal van mensen anders zijn gaan leven.

Zij bezat een innige band met hem, die
zeldzaam mooi en liefdevol was, maar te machtig voor haar, nu haar kind niet is teruggekeerd.

Ik toon je aan, dat wij
aan deze rijde aardse hulp nodig hebben, want ons leven is té ijl voor het stoffelijke leven, zodat wij derhalve door deze levens heen gaan en vanzelfsprekend geen contact krijgen.

André? Dat
haar zoon haar op deze weg tegemoet komt.

Ik zal het je zeggen, maar je voelt zeker, dat al deze
zieken je voor de astrale feiten stellen, voor de waarachtigheid van ons leven, die de astrale wetten van God zijn en die door het menselijke leven op aarde stoffelijk moeten worden beleefd.

De demon in haar is geen bewuste persoonlijkheid in zijn eigen duistere bestaan, want hij stond toe dat men haar opsloot.

Het woord zegt het ons; scheppen is

werking en betekent bewustzijn.

Het is het gevecht tussen het dierlijke en menselijke in één lichaam.

zeggen: wij zijn vrij van die
laagheden en ziekten. Zij willen op natuurlijke wijze het aardse geluk beleven.

Nu
spreekt gene zijde voor hen, André, en zij weten dat er geen dood is. Maar allen, die nog steeds aanvaarden dat God verdoemt, die de liefde van Christus voor al het leven van God nog niet begrijpen, die mensen staan nog steeds open voor de een of andere onbewuste graad en zijn nog niet zichzelf.

Hierdoor is het, waardoor de moeder de krankzinnigheid dieper beleeft dan de man.

De gehele maatschappij
is in handen van krankzinnigen, bewust verdierlijkte, onmenselijke wezens, die harten breken. Ze kregen die macht door de massa in handen, maar wat hebben zij voor die millioenen mensen gedaan? De goeden vechten tot hun laatste snik tegen al deze rotheid, maar kunnen nog niets bereiken, want de gehele mensheid moet nog voor deze hogere bewustwording ontwaken.

Eerst dan
is er rust.

Het is beter op
aarde hieraan reeds te beginnen, wil de mens in dit leven geluk bezitten en gereed zijn voor deze bewuste sfeer!

„Onder een volk vinden wij dus al deze afstemmingen terug.

Om medium te zijn voor hoogere geesten, dat was een groote genade, maar de menschen moesten eens weten hoe zijn leven was en wat hij daarvoor moest doen.

Hij voelde zich moe worden
en begreep, dat dit uit zijn eigen lichaam tot hem kwam.

Thans zul je nieuwe wonderen
beleven.

Dan, de uitstraling die zij van jou ontvangt.

Nog kun je dat wezen zien, maar ik ga je met het volgende
stadium verbinden.

Ook in het instinct dus liggen graden en dit behoort tot deze en
de volgende overgangsplaneten die wij op onzen vorigen tocht
hebben leeren kennen.

Op
aarde weet men echter van goed en kwaad af, zijn zij zich bewust
van een Vader van Liefde, een God die al Zijn kinderen
lief heeft, zijn verder en hooger gekomen op hun cosmischen
weg, doch leven zich uit.

Ik zal je dus het beginstadium van de
aarde moeten toonen en daarvoor keer ik tot het eerste stadium
van de aarde terug. Daarna ga ik je met het zieleleven verbinden,
doch tevens zal ik je duidelijk maken hoe zich de astrale
wereld voor den mensch en het dierenrijk verdichtte.”

Je voelt alleen de nietigheid van onze persoonlijkheid,
zelfs wanneer de mensch zijn volmaakte lichaam bezit,
want zie naar den mensch en volg hem, zie hoe hij leeft en Gods
leven vernietigt.

Deze wereld ligt
dus in de menschelijke astrale wereld, zooals op de eerste planeet
en is ook hier onzichtbaar voor het menschelijk bezielende
leven.

Zoo deed de mensch en dat
waren wij, André, ik en gij en de engelen aan onze zijde. Dat
waren onze eerste levens op de planeet aarde.

De openbaring Gods nam nu in den mensch
een aanvang, want deze menschen begrepen nu dat zij verder en hooger konden gaan.

Toen de menschen nu den vierden cosmischen graad hadden bereikt en het leven daar een aanvang had genomen, verdichtte zich de vijfde cosmische graad en was ook de zesde cosmische graad in wording.

Zijn heilig leven is ons bekend, men
sloeg het volmaakte Kind Gods aan het kruis.

Ja, wij zijn anders, heel en heel anders
dan de mensch op aarde, maar wij hebben ons dat alles eigen gemaakt, hebben daarvoor ons zelf afgelegd en hebben onzen Vader in den Hemel leeren kennen, want wij weten nu hoe het is en wat het zegt op aarde te zijn.

Het ging steeds verder
en nu zij weer tot bezinning zijn gekomen, roepen zij o, God,
help ons, help ons, verlos ons van al die ellende.

God ziet echter toe en wacht en kan
hieraan niets, niets veranderen.

Niets
is toevallig, niets is verkeerd, niets loopt in de schepping vast,
alles gaat door en verder, steeds hooger, totdat wij dich bij onzen
Vader zijn gekomen en in Zijn heilig leven overgaan."

De natuur stoort zichJaan niets, ook
niet aan den innerlijken mensch, de planeet aarde heerscht over
al deze wetten, het leven, dat op haar leeft, heeft deze wetten te
beleven en deze goddelijke wetten ben ik bezig aan jou te verklaren.

Die kleurlingen bezitten meer gevoel en zij leven tusschen
de blanken.

Iedereen voelt en bezit zijn eigen stoffelijke
leven en dat is niet omdat dit een ras is, maar omdat dit
de graden zijn die den mensch zijn stoffelijken graad en toestand
op aarde bepalen.

„Wanneer je mij begrijpt dan zal het je duidelijk zijn, dat het
innerlijke leven meer rijkdom kan ontvangen, naarmate het den
hoogsten stoffelijken graad gaat bereiken. In het oerwoud hebben
de menschen geen aardsch bezit, niet

Maar de mensch gaat verder en steeds hooger klimt hij op de
maatschappelijke ladder.

Het zou
daarmede worden verbonden, want die verbinding, die kracht
lag in dit zieleleven vast, het leefde daarin.

Langzaam
maar zeker ontwaakt dit zieleleven.

Nu leeft zij in de vijfde sfeer en is een engel in
den geest.

En nu wij dat groote probleem gaan kennen, vallen wij neder
en weten niet hoe dankbaar wij zullen zijn.

Doch het
eerste menschelijke wezen moet daar nog worden geboren, dat
zich in deze stoffelijke graden kan beheerschen.

Leven er in jouw tijd geen heerschers die denken het
recht te bezitten hun medemenschen te kunnen mishandelen?
Die duizenden tiranniseeren? Zijn dat geestelijke wezens? En
kunnen deze menschen in één leven het goddelijke bereiken?
Wij weten nu dat dit niet mogelijk is en waarom al deze menschen
zoo zijn, hun afstemming hebben wij kunnen volgen.”

8-9-2024 part 1 Tussen leven en dood

Ik had mooie kleine vischjes gevangen en met deze diertjes
speelde ik op mijn eigen wijze.

In het opkweken daarvan was hij een meester.

„Kom, lieve Venry, wij gaan tezamen
vruchten plukken en nu zoek je de mooiste maar voor jezelf
uit," verdwenen op hetzelfde oogenblik mijn drift- en haatgevoelens
jegens hem en was ik weer een normaal kind.

Die
gevoelens zeggen mij, dat ik eens je vrouw ben geweest.

Het leven waarin ik nu was, sloot het verleden
af en wat ik zooeven had gezien, zonk weer in mij weg.

Ondertusschen zag ik iets heel merkwaardigs.

Na zonsondergang losten die krachten vanzelf op. Ook dacht ik,
dat die kruiden niet zouden helpen, omdat dit zien van binnenuit
geschiedde en ik daardoor een verandering in de natuur kon
waarnemen.

Het tijdelijke vrij-komen van mijn ziel raakt het leven, dat je bemint, doch de wetten vragen volledige overgave en het „ingaan” in de werkelijkheid.

Nu echter was haar innerlijk ontsloten en ieder woord dat zij sprak kwam uit het diepst van haar ziel en raakte het eeuwige leven.

Mijn innerlijk leven, dat geruimen tijd als ’t ware gesplitst was, zoodat ik mij in twee werelden tegelijk voelde, werd nu één geheel. Bovendien voelde ik nog andere krachten en het was, alsof mijn stoffelijk lichaam de zwaartekracht had verloren.

Je hebt
ontvangen, gezien en beleefd en daarin moet je geheel jezelf zijn.

Ziet ge, mijn vriend, dat is niet zoo eenvoudig. Indien je de natuur niet voelen en volgen kunt, Venry, zal je straks evenmin den adelaar in zijn vlucht tegen kunnen houden.

Ik ben in je en blijf met je verbonden en je weet, dat ik je kan bereiken.

Sta niet toe, beste Venry, dat je
gedachten den vrijen loop nemen, wil je niet als door een stormwind
de ruimte worden ingeslingerd, maar denk alléén, omdat
je wilt denken.

Het was mij nu duidelijk, dat Dectar mijn innerlijk leven en mijn
gaven niet voldoende peilen kon, want ik zou nu reeds gereed
kunnen zijn, omdat die andere kracht mij hielp; ik voelde dat
en zou er nu steeds gebruik van kunnen maken.

Dectar zei, heel duidelijk denken en niet veel woorden gebruiken,
heel ernstig naar het leven in de natuur kijken.

Als het aardsche goud
hen omstraalt, beste jongen, ook dan, wanneer zij denken het
beter te weten en hun verlangens niet worden gesust, als in hen
is het verheffen boven alles uit en het groot zijn van hun persoonlijkheid,
is toch in hen leegte, beste jongen, omdat zij, die
het geestelijk goud willen bezitten, zichzelf van het aardsche
ontdoen.

Wij gaan opnieuw wandelen, ik vertel je dan van

verschillende wetten, maar wij blijven hem volgen.”

Maar ik vraag je, beste Venry:
Is het hier-zijn volmaakt? Moeten wij die hunkering dooden?
Moet ik dat, wat mij gelukkig maakt en waardoor alles ontstaan
is, in mij vernietigen? Kan die Godheid, die mij en alle anderen

geschapen heeft, dat willen? Moeten de krachten, die in mij
leven, opdrogen en alléén in zien en genezen uitsterven? Daaraan
denk ik heel veel, beste Venry, maar nog niemand heeft mij
kunnen helpen.

Maar jij bent voorbereid en gereed, nu al gereed, je ziel is vol
van geluk en geheimen, in jou leven de dood, de duisternis en
het licht en je zal zien, wie mij mijn vleugel heeft verlamd, al
weet ik er ook heel veel van.

Al die menschen zijn dom, ze zijn niet in
leven, of vol bewustzijn, maar zij zijn ingeslapen.

Is mijn vriend gereed?”

„Is er geen tijd om je alles te vertellen, Dectar?”

„Neen, je moet nu alles vergeten.”

„Ik ben gereed, Dectar, en zal je volgen.”

Ardaty werd dag en nacht gevolgd.

Je gaat

dan vergelijkingen maken en dat is verkeerd.

Bliksemsnel

stelde ik mij op hem in, doch mijn meester, vriend en broeder

was voor mij geheel gesloten.

Eigenlijk kan Hij alles zien,

maar dan heeft Hij medelijden.

Zeer zeker, deze kastijding genas mij, bracht geestelijke
diepte tot mijn arme ziel en het ontwaken voerde mij
omhoog, zoodat er een andere stilte naderde, weer anders dan
zoo straks, dan gisteren, en eergisteren, deze was wéér dieper,
nog rustiger zou ik zeggen.
Het moet na middernacht zijn geweest, dat ik de zachte schreden
van den dood hoorde naderen. Met Hem moest er een ijskoude
luchtstroom tot mij komen; nu echter werd ik hevig warm.
Zijne Majesteit was in aantocht.

Ik zal nu niet meer kunnen haten,.
wanneer de rechtvaardigheid tot mij komt.

Ik voelde die warmte tot in mijn kring,
maar ik bleef bewust, angst was er niet in mij. Wat zou ik thans
beleven?

Ik was echter geheel mijzelf, mijn leider
was aanwezig.

Dat je thans dit geluk leert
kennen, is, omdat er in latere eeuwen het bewustzijn van al deze
wonderen en van de wetten in je moet zijn; dat alles wordt je

door de allegrootste vleugelen geschonken

Mijn nieuw gewaad opende de deuren van den Tempel van Isis
voor mij, niemand kon mij tegenhouden.

je bent één met mijn ziel,
wij beiden zullen eens „Hem” vertegenwoordigen, ons huis zal
zijn als de ruimte is en een ieder, die ontwaken wil, zullen wij
in ons midden ontvangen.

Ga nu heen, over zijn stof
felijk kleed wordt gewaakt, de astrale muren van Isis houden u
niet meer gevangen.”

Ik begreep, dat zij
allen de wetten niet kenden, dit doelloos rondzwerven beteekende
onbewust-zijn in het leven, waarin zij waren.

„Voor de Goden van Isis buig ik mijn hoofd en ik zweer u, dat
ik zie en weet waar ik ben; ik kan u allen waarnemen.

Wat ik zie, Vader
van Isis, dat behoort tot het allereerste stadium en daaruit is
alles ontstaan.

„Hoort gij dat, priester van Isis? Wij gaan naar den Koning,
ik sluit deze zitting.”

In dat water zie ik kleine diertjes en dit leven
is doorschijnend en ze lijken op een druppel water.

Waarachtig de dood is het eeuwigdurende leven, want er is geen
dood, in niets, in welken vorm gij het leven ook ziet, niets kan
sterven, er is alléén leven.”

De Goden zeggen, dal
iedere sfeer weer anders is en haar eigen lichtschoonheid bezit.

Kunt gij al deze wonderen aanvaarden?”

„Ik dank u, meesters van Isis, ons werk kan beginnen en wij:
zullen gereed komen.

Gij ontvangt nieuwe
wetten voor den Tempel van Isis.

„De astrale muren van Isis en alle woningen, waardoor de ziel als een gevangene leeft, verdwijnen. Allen zijn één en door de Liefde verbonden.”

In onze wereld laat men hen aan hun
lot over, totdat zij hun hoofd buigen en onze hulp willen aanvaarden en aan een ander leven willen beginnen.

Ook mijn vriend, die verongelukt is, Moeder heeft je daarvan

verteld, hij is veel bij mij.”

Maar dat heb je zelf in handen.

Bent u ervan overtuigd, vriend der aarde, dat als uw hart breekt, gij toch voor uw God zult glimlachen? Ook dan, wanneer u levend verbrand wordt?”
„Ik schrikte, daarvan had mijn Moeder gesproken, en dat was het gevaar van de kerk.

„Uw gedachten zijn van hem of haar, die God niet kennen en toch over hem spreken.”
„Machtig is alles wat u zegt, vreemdeling, ik ben u dankbaar.”
„Als die machten in u waren, had u mij niet noodig, maar de deuren van uw ziel zijn gesloten, doch u bent gereed om mij te volgen.”
„Bent u overtuigd, dat ik ernstig wil?”

Wordt uw geslacht niet beschermd? Hoe heet u?”
„Alonzo.”

Wij gaan verder, steeds verder en hooger, waar andere planeten ons opwachten.

Zijn rijke, leerzame boek maakt u los van het alledaagsche en voert u tevens geestelijk opwaarts, doordat het u met de sferen van licht, de hemelen in het leven na den dood, verbindt.

Evenmin aanvaardt zij, dat de mensch na zijn laatste, aardsche leven als een astrale persoonlijkheid verder gaat, en de ziel dus ook na het stoffelijke leven een persoonlijkheid is; zij zal het ook niet aanvaarden zoolang dit alles nog niet wetenschappelijk bewezen is.

Ook die persoonlijkheid bezit weer graden, niet alleen voor het zieleleven, doch tevens voor het organisme, graden die wij straks zullen leeren kennen.

Het Oosten en het Westen — twee werelden, voor God echter

volkomen één.

Het Oostersche kind maakt zichzelf gelukkig,
indien anderen naar de verkregen levenswijsheid willen luiste--
ren, wij hebben van alles, dat ’s menschen hart ontroeren kan,
afstand gedaan.

Het nuchtere Westen kent eveneens geen gebrek aan charlatans
die de geestelijke gaven willen bezitten.

Aan
Gene Zijde werd de priester die uittrad opgewacht door een
astraal meester, die hem de wetten verklaarde, waarin ze nu
leefden.

Hetgeen op deze zittingen gekregen werd was voor hen
machtig.

Tot hen sprak het onbewuste, kletspraat was het. „We kunnen beter ophouden," vond er een, „want er komt toch niets."

De meeste van deze zittingen sluiten Gene Zijde, sluiten den geestelijken leider ervan, voor het hoogergaan in den geest af, want dit leven staat stil!

Ik vraag u, waar leven deze bovennatuurlijke wezens? Met mij zult ge hun zeggen: weest tevreden met wat God u geschonken heeft. Maakt het niet nog mooier dan het reeds is, weest blij, dat ge zoover gekomen zijt, maar aanvaardt dat dat andere, het hoogere, niet in uw bereik is.

In deze toestand kunt ge vragen stellen, wanneer die vragen afstemming hebben op hetgeen u door onze wereld gegeven wordt.

Zelfs de Apostelen hebben die hoogte niet kunnen beleven en deze volgelingen, discipelen van Christus, beleefden toch waarlijk mediamieke gaven en wel in een sfeer, die ver boven die van elk mensch verheven stond.

Het schrijven eist uw geheele persoonlijkheid op en u ziet,
dat in wezen onze wereld die van u raakt en ermede verbonden
is. Het zieleleven heeft deze graden te beleven en de ziel geeft
hen door aan de persoonlijkheid, u als mensch vertegenwoordigt
uw eigen graad.

Gene
Zijde moet uw leven kunnen overheerschen en niet ü ons!

Voor de uitvindingen, die aan
Moeder Aarde doorgegeven zijn, stonden aan deze zijde meesters
gereed, om uw verlangen op te vangen, tot een hoogte op
te voeren, waarna al die vindingen tot stand konden komen

Het was voor velen het geestelijke vermaak
van een priester, die echter onder verkeerde invloeden stond.

En uw charlatans als menschelijke hyena’s waarschuwen wij
om met hun bewust bedrog op te houden, en den onbewusten
raden we, zich af te vragen wat ze eigenlijk doen, want het leven
na den dood stelt hun voor de Goddelijke Wetten!

Nu is het woord aan den leider, hij spant zich in, hij weet nu
dat het moeilijk is.

Ze bevinden
zich op heiligen bodem en neemt hun dat nu maar eens
af, zeg ik tegen mijn geestelijken broeder naast mij.

Allen bidden voor de kleine meid, de hoofden gaan naar beneden,
maar ze mogen erbij blijven zitten.

Het is daarom noodzakelijk, dat ge dit weet en ge
zult erdoor begrijpen, wat eigenlijk het doel van dit teekenen is.

Deze man kreeg nu door den meester van het medium een
bewijs van het voortleven. De parapsycholoog zegt: telepathie!
Wij zeggen, dat is best, maar we overtuigden duizenden menschen
erdoor, waaronder zelfs den Koning van het volk, waartoe

het medium behoorde, en velen van diens hofhouding. Allen
kregen bewijzen van hun geliefden en aanvaarden deze onvoorwaardelijk.

Help hen te
strijden, zet uw leven voor hen in, ge helpt en ge dient Christus!
Heb eerbied voor de goede krachten, maak hen niet onnoodig
af, hun leven is toch reeds moeilijk genoeg, want zij leven tusschen
leven en dood en hebben toch hun eigen stoffelijke-zijn
te vertegenwoordigen.

moest lachen en de dame begreep
er niets van.

Maar zij willen niet afwijken
van hetgeen men hun eens geleerd heeft, namelijk, dat God mij
eenmaal op zal roepen. Dit zal, volgens hen, het laatste oordeel
zijn.

Nu bezat ik macht en zou ik een ander kleed dragen. Ik boog

Hierboven is dat afgeloopen; daar regeert God en moeten

zij de knieën buigen, wanneer zij het licht willen zien.

Maar dit kan ons niet overkomen.

Open uw oogen en uw ooren en
ge zult ons niet alleen zien, maar ook hooren spreken.

En wanneer zij iemand gevonden
hebben, die uit het diepst van zijn hart om hulp roept en
God smeekt, om uit dien donkeren poel verlost te worden, dan
wordt hij naar een sfeer gebracht,, die hooger ligt en, als het
ware, is ingericht om als louteringssfeer te dienen.

Van dit oogenblik af zullen wij te samen trachten de menschheid
te helpen, André, door haar met nadruk te wijzen op de gevaren,
welke de lijkverbranding met zich brengt, welke waarschuwing
natuurlijk in de allereerste plaats bestemd is voor degenen, die

niet volgens Gods geboden geleefd hebben.

Het gezang was ten einde en allen gingen een voor een langs de baar, om van hun leider en vriend afscheid te nemen.

Zoo wreed zijn de menschen.

Tegen den avond kreeg hij hooge koorts en dacht spoedig te’gaan slapen, maar tot zijn groote ontsteltenis kreeg hij tegen zeven uur van Alcar bericht, dat hij wilde schilderen.

Toen zei Alcar: „Zie naar haar hoofd, André, concentreer je sterk en neem haar gedachten over.”
Hij keek haar aan en zag, dat uit haar hoofd een lichtstraal tot hem kwam.

Zij
valt, in de eerste plaats, uiteen door wilsconcentratie, in de
tweede plaats, door mediumschap, voorts door materieele of geestelijke
ontwikkeling en ten slotte door de kracht van dengene,
tegen wien zij gericht is. De zwarte magie kan, in haar volle
kracht, alleen gericht worden is

De band tusschen hen beiden was reeds zoo sterk, dat
hij precies wist, wanneer Alcar naar zijn huis in de sferen zou
gaan, waar hij zoo gelukkig is.

Dan zult
ge bereid zijn om alles te dragen en vertrouwen hebben in het
hoogere.

Dit houdt verband
met den zenuwtoestand van den zieke'.

En als deze dikwijls onderdrukt
moeten worden, dan durft men niet meer voor zijn meening
uit te komen en evenmin zich eerlijk te geven.

Bij dit eene stuk bleef het niet, want al spoedig volgden er meer;
ade prachtige, symbolieke teekeningen.

Ik was thuis op mijn kamer.

Zoo ondankbaar
is de mensch en zoo spoedig met zijn oordeel klaar.

„Ja, zeker. De meeste dezer geesten zijn verbonden aan een orde
en de kleeding, die ze dragen, is het symbool hunner geestelijke
kracht.

André sprak haar moed in, omdat zij zooveel hield van haar zuster, die nu van haar zou heengaan.

„Ja, jongen, het is heerlijk buiten."
„Goed, dan ga ik een wandeling maken.

Wanneer deze geleerden,
deze verstandsmenschen zich inbeelden, dat zij het hooge licht bezitten, dat een Christus bezit, dan zeg ik u, vader, dat zij dwalen.

André geraakte nu plotseling in trance en Alcar vervolgde door hem:
„Sprak niet uit bijna al zijn vragen het menschelijke godheidje, dat zich met zijn eigen stralenkrans omringd had? Is het niet, alsof zulke menschen denken onfeilbaar te zijn, terwijl zij zoo

vol en vol van menschelijke fouten zijn? Is het dan niet waar, dat zij niet willen afdalen van de voetstukken, waarop zij zichzelf hebben geplaatst? En zijn bijna alle woorden van wanhoop en twijfel niet het gevolg van een zich op hun eigen-gemaakt voetstuk plaatsen? Zoolang deze menschen zich tot hun eigen godheidje verheffen en zich in deze waardigheid op voetstukken plaatsen, zullen zjj niet deemoedig kunnen knielen en zal het

hun ook niet mogelijk zijn boven alles en door alles God te zien.

„Let op alles, wat hij doet, want hij is het, die voor het overgaan van tante moet zorgen; het is een geestelijke dokter, die dit werk zal verrichten. Hij weet hoe stervenden gehaald en van hun stoffelijk lichaam verlost moeten worden.

lToen ik den volgenden keer voor m’n dagboek zat en las, wat ik had geschreven, kwamen er nog wat krabbels bij, die niets voorspelden, en sloot het boek weer.

Toen ik bij haar kwam, riep ze me toe:
„Frederik, we hebben een. jongen en we noemen hem René.”
(Karei begon dadelijk met grof geschut, toen hij zei:
„Waar blijf je nu met al je problemen?” Hij had z'n mond moeten houden.

menschenzoon
moet dat.

Hun geestelijk kindje ligt al
onder den grond.

Maar zij pleegt geen zelfmoord.

Met man en macht heeft m’en haar moeten beletten het kind en zichzelf te verminken.

Ik zag ze en ik zag zé niet.

Je denkt, dat wij je niet kennen?
Voordat ik zwanger werd, ik kom er eerlijk voor uit, zag ik niet zoq scherp als ik nu doe.

Nooit aan

gedaan, Frederik?"

„Nooit/’ antwoordde ik mechanisch. „Neen, nooit aan gedaan!”

Hij een hengst en ik ben
er om jouw schoot vrucht te doen dragen.

Tiet staat alles in
verband met geestelijke gaven.

Na een kort stilzwijgen herneemt ze:
„Wanneer een doodgewoon mensch iets verkoopt, Frederik, en later
blijkt, dat de verkochte waar niet deugt, gaat zoo’n man de gevangenis in.
Voor oplichting of voor iets anders, de maatschappij weert zoo’n individu.

Ik dacht
waarlijk aan een hond.

Er is meer met haar één dan wij vermoeden. Er
zijn hier krachten aan het werk die wij nog niet kennen, maar waarvan
we enkele verschijnselen gaan zien. Hoe straks, als diezelfde verschijnselen

krachtiger zijn? Want wij zijn er nog niet.

Als kind had ik zoo mijn eigen gedachten, waarvan -mijn
moeder zei: wat loop je toch weer te piekeren, het striemt in mijn binnenste.
Prikkelen doet het je.

Kijk, een schim..... nóg
één, nóg één, ik zie ze allemaal al.

En verder moet je dan aanvaarden, dat elk oogenblik de wereld kan
vergaan en je je onherroepelijk laatste oogenblikken beleeft? Wat denk
je van dit masker? Ik moet er niet aan denken.

Dacht je dat je moeder was, ook al spelen zich die dingen in je
leven af en hen je als moeder 'met het ,,Goddelijke Proces" verbonden,
langen tijd volkomen één? Dat denken millioenen moeders; géén mensch
kent het machtige wonder, oók 'dat is een „masker"!

De gek wist dat alles, hij wist de „maskers” af te
rukken en ze ons te toonen, hij gaf hun nieuw leven en een nieuw,
schooner gewaad, hij gaf ze „Sandaaltjes” aan, zooals wij normalen nog
niet hebben gedragen, zoo wonderschoon, dat het blauw van den hemel
voor onze oogen toch zoo machtig, daarmee vergeleken, was als de
teekening van een kind naast het schilderij van den meester.

Gaat er van deze menschen iets verhevens uit? Hebben deze
charlatans u iets te schenken? Als ge weten wilt, hoe de zaken
eigenlijk staan, kunt ge alweer aanvaarden, dat elk dier genezen kan, mits het dier z’n eigen soort ontmoet of het
is ook weer niét mogelijk.

En iedere avond
bracht honderd gulden op, soms wat minder als er introducé’s
waren, doch het geld stroomde binnen.

The seer seemingly asks everything, among the sessions from his master can show him something that is not yet visible is, and behold, it comes promptly, it is a revelation to him.

The seer seemingly asks everything, among the sessions from his master can show him something that is not yet visible is, and behold, it comes promptly, it is a revelation to him.

En iedere avond

bracht honderd gulden op, soms wat minder als er introducé’s

waren, doch het geld stroomde binnen.

Het medium is aangeraakt door de concentratie van

zijn meester.

De rest ziet alweer zélf! De rest wil zien,

maar is bewust aan het bedriegen, omdat ge dit zien niet controleeren

kunt.

Een geestelijk meester kan geen fouten maken,

want de werkelijkheid leeft om en in zijn eigen bewustzijn,

hij neemt waar en geeft het waargenomene aan het medium

door. Zijn de opname en het instellen van het medium

maar even verzwakt, dan komt het innerlijk leven tot bewustzijn

en tot werken en handelen en dat beïnvloedt de geestelijke boodschap.

Media moeten daarom niet denken dat Gene Zijde verkeerde boodschappen geeft, op datzelfde oogenblik is het medium zélf bezig.

Als de zittingen worden gehouden en madame gereed is, kan het kruishout gaan draaien of ze psychometreert.

Ik ben bij haar, ze kijkt in
mijn oogen en geeft me al haar liefde, haar kracht, haar weten en haar rein gebed, ze glimlacht me toe.

„Maar hij ligt al maanden, mijnheer.”

Maar ze zegt niets, ze heeft al narigheid genoeg.

Die werking neemt
haar op, in haar bewust denken en voelen komt de belangstelling
voor het hoogste en gaat in het eigenlijke over.

Dacht u werkelijk, dat deze demonen door onze
wereld worden geholpen? Deze kuikens op den occulten weg!
Desondanks probeeren ze het eene leven op te bouwen en het
andere af te breken.

Iaat ze zich ontvallen en hij zegt:
„U moet nog even geduld hebben, mevrouw, ik zeg u, die
vrouw gaat er aan.

Ze
weet, wat ze doen zal.

Dat nu niet direct, mijn beste, het is alles zoo eenvoudig, maar
het Westen moet er nog voor ontwaken. Ik ben een doodgewoon

instrument dat alles moet ontvangen, van mij zelf heb ik niets.
Maar

„Wat doe je hier eigenlijk,”

Een hoogeren graad te beleven kan dus niet, ze moeten hierin hun machteloosheid aanvaarden.

Wat uw telepaath beleeft is het stoffelijk aanvoelen van zijn opdracht. Er is echter tevens geestelijke telepathie, doch ook die hebben wij in eigen handen, want zij heeft afstemming op ons leven.

Geen genade, geen verontschuldigingen gelden hier.

Moord is moord, doodslag is afstemmen op dierlijke, ja voordierlijke toestanden.

Al deze wezens waren
om hem heen, allen had hij naar deze wereld gezonden. Zoo'n wezen kon over millioenen beslissen.

Om zich achter het mom van geestelijke
wezens te verschuilen, daar wist men hier niets van af,
doch op aarde was dit nog steeds mogelijk.

Alcar strekte zijn wijsvinger naar iets uit en zeide: „Zie. André, dat wezen daar is het grootste genie, dat wij aan deze zijde kennen. Een genie in het kwaad.

Het zijn de grootsten der aarde, omdat hij zich aan geen anderen zal toevertrouwen, daar dezen hem niet aanvoelen. Het zal je tevens duidelijk zijn, dat, hoe meer macht zij op aarde bezitten, hoe grooter hun uitvindingen zijn, zooveel te dieper zijn zij gedaald.

Zijn lang donker haar hing tot op zijn schouders en het kleed, dat hij droeg, vonkte en schitterde in hartstochtelijke lichtflitsen.

Zijn innerlijke toestand openbaarde zich aan zijn kleed,
zooals hij ook bij anderen had waargenomen.

Ik weet, dat hij al meer dan
honderd jaren aan zijn vinding werkt en nog zullen er verscheidene
jaren mee heengaan, voor zij volmaakt is. Het zal je dan
ook duidelijk zijn, dat geen wezen op aarde iets bovennatuurlijks
zal ontvangen, dat hem niet vanaf onze zijde wordt geschonken.

Daar werken eenige geleerden
onder zijn wil, zoo ik je reeds heb verteld, die al dichter
en dichter tot de waarheid komen.

Waarom nu niet? Doch hij had geen tijd om
na te denken, omdat het wezen hem vroeg: „Wanneer het je
interesseert, ga dan met mij mee, ik weet waar we ons kunnen
vermaken.”

Ook dit, zooals je ziet, is voor
ons mogelijk. Alles is concentratie en sterke wil!

Langzaam ging
dit licht in hét schrijnende rood over en verbond zich met het
groene.

Doch dit duurde niet
lang; toen kwamen er lange lichtslierten uit het beeld te voorschijn.

Daar was een nog jonge geest bezig aan een groot kunstwerk.

Het
stroomde, maar het zong tegelijk; het was het lied der sferen.
De vogels zeiden hem wat hun leven beteekende, en daarin zag hij
God.

André zag zijn leider aan; diep
blikte hij in hem, doch de woorden kon hij niet vinden, beiden
voelden wat zij zouden willen zeggen, één waren zij in gevoel,
één was hun leven, één doel hadden zij: de menschheid te overtuigen
en gelukkig te zien.

Het toonde hem duidelijk,
dat het stoflidhaam voor het geesteslichaam tijdens het
leven op aarde een belemmering is en dat in het leven na den
dood de mensch zich van die banden voelt bevrijd. In zijn
geesteslichaam kon hij gaan waarheen hij wilde, zou hij licht

bezitten, wanneer hij liefde voelde voor alle leven, wat Gods
, leven was en beteekende.

In een flits waren zij weer op zijn kamer terug en ontwaakte
hij in zijn stof lichaam.

Dit is
een zeer machtig gebeuren, André, en de geleerde zal, ofschoon
hij aanwezig is, er niets van voelen, zien, of hooren,
om de eenvoudige reden, dat hij deze wetten niet kent.-

En toen hij op zekeren morgen met Alcar verbinding
kreeg en hem zag en hoorde, toen, op hetzelfde oogenblik,
herkende hij zijn langen zwarten vriend uit zijn kinderjaren
en begreep, waarom hij zijn speelkameraadjes tot hem had
gebracht.

En deze man durfde te zeggen, dat
zij beter werd, waardoor zy alles zouden bijeen brengen om
hun moeder de vereischte behandeling te geven.

Nog nooit
had André één medicijn behoeven te geven, daar hij zieken
alleen behandelde door magnetische bestraling.

André nam hem in zijn gebed op en tien, twintig maal per
dag zond hij zijn gebed voor hen allen op tot God, opdat
hij van deze demonen mocht worden verlost.

Vaak daalde
er dan een kracht in hem, zoo intens, zoo schoon, dat hij
voelde, dat hij werd geholpen.

Ge moet, mijn kind, zoo is
het goed en luistert gij naar Gods strengen, maar heiligen
wil, dan hebt ge een overwinning op u zelf behaald, al kostte
het in den bitteren strijd uw harte-bloed. En

Hoe groot was dan de liefde niet van Hem,
die zich God noemde.

Door liefde brandde
het daar, door liefde verteerde hij.

Is er eenmaal
verbinding, dan kan het hun ondergang zijn naarmate
hun afstemming is en zullen zij geluk of ongeluk over de
menschheid uitstorten.

Zijn vuur in de ogen, waar de mensen zo bang voor zijn, is
’n ietsje gedood, gedoofd is iets anders.

Het is iets, dat langzaamaan je bloed wegzuigt,
je het licht in je ogen misgunt en veel meer nog, waarvan je
weer niet kunt rusten, de lekkerste soep smaakt je nu niet meer.

Nu maar afwachten hoe het zich openbaart!

„Waor zü giij binne gekomme?”
„Deur ’t varkeshok, tante Trui”.

Van toen, van daar en hier, het is precies hetzelfde maar’het dringt niet tot zijn leven door, hij moet nu voorzichtig zijn of ze trappen hem de hel in.
Ja, ze kennen die beestjes wel maar het is al zo lang geleden en ligt reeds zo ver weg.

„Wiij zulle veur ow ’n wéreld allénig bouwe, dan kui alle minsche de hals umdreeje en hèt giij ow rie’k alléén, wa?”
Daarna volgde er nog wat en hoorde Trui:
„Ze mosse ow is schraaaaape!! ”

Fanny krijgt hierna een vette bokking, hij neemt voor zichzelf een heerlijk palinkje, het vet drijft van zijn snuit, intussen kijkt hij uit of Bernard er niet is.

Dat is verdacht, denkt hij. Wellicht hebben de konijnen hem nog

iets te vertellen, maar ook daar wordt hij weggejaagd.

Jeus is met Gerrit van de bakker blijven zitten, ze mogen de tweede klas een jaartje over doen.

Geen genade, geen verontschuldigingen gelden hier.
Moord is moord, doodslag is afstemmen op dierlijke, ja voordierlijke toestanden.

Al deze wezens waren
om hem heen, allen had hij naar deze wereld gezonden. Zoo'n wezen kon over millioenen beslissen.

Om zich achter het mom van geestelijke
wezens te verschuilen, daar wist men hier niets van af,
doch op aarde was dit nog steeds mogelijk.

Alcar strekte zijn wijsvinger naar iets uit en zeide: „Zie. André, dat wezen daar is het grootste genie, dat wij aan deze zijde kennen. Een genie in het kwaad.

Het zijn de grootsten der aarde, omdat hij zich aan geen anderen zal toevertrouwen, daar dezen hem niet aanvoelen. Het zal je tevens duidelijk zijn, dat, hoe meer macht zij op aarde bezitten, hoe grooter hun uitvindingen zijn, zooveel te dieper zijn zij gedaald.

Zijn lang donker haar hing tot op zijn schouders en het kleed, dat hij droeg, vonkte en schitterde in hartstochtelijke lichtflitsen. Zijn innerlijke toestand openbaarde zich aan zijn kleed, zooals hij ook bij anderen had waargenomen.

Ik weet, dat hij al meer dan honderd jaren aan zijn vinding werkt en nog zullen er verscheidene jaren mee heengaan, voor zij volmaakt is. Het zal je dan ook duidelijk zijn, dat geen wezen op aarde iets bovennatuurlijks zal ontvangen, dat hem niet vanaf onze zijde wordt geschonken.

Daar werken eenige geleerden onder zijn wil, zoo ik je reeds heb verteld, die al dichter en dichter tot de waarheid komen.

Waarom nu niet? Doch hij had geen tijd om na te denken, omdat het wezen hem vroeg: „Wanneer het je interesseert, ga dan met mij mee, ik weet waar we ons kunnen

vermaken.”

Ook dit, zooals je ziet, is voor
ons mogelijk. Alles is concentratie en sterke wil!

Langzaam ging
dit licht in hét schrijnende rood over en verbond zich met het
groene.

Doch dit duurde niet
lang; toen kwamen er lange lichtslierten uit het beeld te voorschijn.

Daar was een nog jonge geest bezig aan een groot kunstwerk.

Het
stroomde, maar het zong tegelijk; het was het lied der sferen.
De vogels zeiden hem wat hun leven beteekende, en daarin zag hij
God.

André zag zijn leider aan; diep
blikte hij in hem, doch de woorden kon hij niet vinden, beiden
voelden wat zij zouden willen zeggen, één waren zij in gevoel,
één was hun leven, één doel hadden zij: de menschheid te overtuigen
en gelukkig te zien.

Ja, het kan niet anders, „Jeus” is het!
Vreemd toch, wéér voelt ze zich met haar kind tot éénheid komen.

Het gaat niet!

Ze moet zich ook voorbereiden,
want mijnheer pastoor zal wel komen en dan moet ze biechten.
Ze heeft gelogen en daarmede zichzelf besmet en dat is een schande voor Onze Lieve Heer, Die haar „niks anders dan geluk schenkt”.

Even slechts,
dan rukt hij zich los, alsof hij bang is ook te gaan zweven en hij wil zichzelf niet verliezen!

Ze zag het.

Crisje wist, dat de Lange dat
duiveltje nog lang niet had overwonnen; weliswaar was de eerste aanval afgeslagen, maar was het zo zeker dat er geen tweede

zou volgen? En dan? Dan was die orchidee een bloem, gekweekt
öp de mestvaalt.

Hij had ze nog niet overwonnen.

Ze voelt, hij is een goeie jongen en zij
zegt het zelf.

Dit is altijd het
laatste woord en de énige gedachte van Crisje, wanneer ze zich,
na ’n dag gesjouw en gepieker neerlegt om in te slapen.

Is me dat efkes ’n wonder, moe’der? Had
giij dat kunne denke, moe’der? Néé, wa, daor hèt giij nie’t aan
gedach.

En Jan Lemmekus heeft vastgesteld, dat Jeus van morgen als
een wijsgeer is.

Natuurlijk
krijgt Fanny bloemen.

Ach so? ...

„Dèn betaalt mien, Jeus zovul as ik in mien eige lèève neudig
heb.”

Maar Gradus gaat zeven stappen terug.

Veel tijd om fatsoenlijk
na te denken krijg je meestal niet, je hebt te leren ineens te beslissen
of het grote leven blijft je vervolgen en treiteren.

Hij wil het leven recht in de ogen kijken, Crisje en hij weet het,
al deze rotzooi moet hij in zich opnemen, maar dat voor Jan
Lemmekus een groot schandaal is.

De andere mannen moeten
lachen en Jan Lemmekus geniet.

Ze hebben ook
zijn zweet en bloed opgezogen, maar hem zelf krijgen ze niet
kapot.

En wat zou je zeggen, als je hoort, dat je kinderen tegen zo'n
man vader moeten zeggen? Indien die zelfde kinderen de krecht
niet bezitten om dat leven te doden, dan is er narigheid en
pijn, vuile pijn, waardoor je zenuwstuipen kunt beleven.
Je schreeuwt, dat ze je onder aan de Grintweg kunnen horen en
ben je in staat om jezelf léég te schreien! Maar mijn hemel,
welke gedachten zijn dit toch, Crisje.

Wij verbinden ons onmiddellijk met het stoffelijke Universum en zien
thans, hoe onmetelijk diep uw Universum is waarin gij als mens leeft,
want hier, in de Albron zien wij dat gebeuren.

Voelt ge, dat ge als godgeleerde niet in staat zijt om

Goddelijke collega’s te geven?' Daartoe is alléén Jeus in staat!

Jeus kent
de zeven geestelijke sferen en de boeken: „Een Blik in het Hiernamaals”
verklaren u al deze wetten, ik ga er dus hier niet dieper op in.
Wij komen nu dus als mens op de Vierde Cosmische Levensgraad,
gaan meteen over naar de Vijfde, de Zesde en staan nu, als mens, voor
ons Goddelijke „AL”, waarvan wij in de Cosmologie de wetten ontleden
en verklaren.

De ruimtelijke colleges kunnen
beginnen.

Wij maken ons dus van dit Universum vrij om de volgende
graad voor het Cosmisch Goddelijke gebeuren te volgen en leren
wij de „Vierde Cosmische levensgraad” kennen! Wij volgen nu dus
de ontwikkeling voor het Universum, doch straks, hierna, op de volgende
reis, het ontstaan van het menselijke organisme, de ziel en de
geest, ook het dierenrijk en de wetten voor moeder natuur.

Wij worden dus gevolgd door de Menselijke „GOD”...
waarvoor „Christus” de „Mentor” is!

Het grote bedrag, dat hij voor een prachtstuk
van Jongchy kreeg gaat in de handen over van deze moeder en kan zij haar kindje verwachten.

Het gaat erom je staande te houden
en normaal te denken en te voelen. Crisje, je hebt een waarachtig „Profeet” gebaard.
Wanneer het water,

Doordat meester Alcar hem door de Psychische
trance bracht, hij achter de kist het leven van God in de ogen kon kijken, kreeg hij die Goddelijke éénheid te beleven. De Psychische trance is daarom het bezit van dit Universum en dat wilden tevens de Egyptenaren bezitten, hierdoor hebt gij die cultuur voor uw Westen in handen gekregen

„Wij maken aanstonds een tekening voor uw kind.

In 1936

reeds... ziet Jeus, wat Adolf Hitler wil. Hitler zelf vertelt hem, dat hij straks het Saargebied terugneemt en hij vertelt hem tevens wie hij is uit het verleden. Voor Jeus ligt Adolf Hitler open, hij kent dat

leven en bewustzijn!

Maar zo gaan uw doktoren eraan, wordt Boeddha verkracht en bezoedeld, praat uw Willem III weer tot ongelukkigen op aarde en kreeg uw Koningin Sophie wéér leven, én bewustzijn, maar wat zij en hij achter de kist vandaan te zeggen en te vertellen hebben, is niets bijzonders, wordt geen mens wijzer door, integendeel, aan dat gestuntel hebt u niets! Gelooft het, eigen gedachten zijn het! Maar neemt het die mensen eens af?

En zij denkt, dat zij spoedig weduwe wordt, het Hongaarse medium zegt ja, die vier andere Hollandse beroemdheden zeggen ja, maar Jeus zal néé zeggen!!

Doch, hij staat daar tegenover beroemdheden, een Hongaarse dame, die voor vijftien honderd gulden naar Holland is gekomen

om helder te zien en diagnoses te stellen, om vanuit haar
wereld naar den Haag te komen en bewijzen te geven van voortleven
en door de spiritualisten tot stand werd gebracht.
occult
Wacht dus even af, Jeus, doch je ziet
het, wij hebben de physische trance en de psychische overwonnen.”

Drie
weken later, bij een andere baas, wordt Willem reeds de straat op getrapt
horen ze, en weten nu, dat zij goed hebben gehandeld.

Al deze gedachten, ook al hebben ze aanstonds
met een auto uit te staan, zijn toch geestelijk-astraal bewust en
ze worden hierna eerst occulte wetten.

De stad is in z’n hoofd geslagen, Bemard.

„Giij zult vader nog wel is zie’n, Jeus.”

Hij ziet en voelt, dat de meisjes hem volgen. Maar
hij weet zeker, hij krijgt dit nieuwe baantje.

Jammer?

Och, Betsy, je hebt voor de ruimte niets te betekenen, Jeus wél!

Kijk maar naar Betsy en je weet het.
Dat is Sientje!

En dat stukske been, Bennad, onder de taovel met ’n stuk van ow boks, ik kan der jao nog van schreië. Mie’n God, wat ’n arge toestand en tied was dat, Bennad.

Als het licht uit is, wil Gerritje door de gaatjes kijken.

Hendrik laat hem z’n pudding proeven, enorm is het.

Tot Crisje gaat er: ik heb het best, ik heb het
nog nooit zo goed gehad, moeder, het leven is mooi, kijk zelf, drie bosjes radijsjes vandaag met vier broodjes van drie cent per stuk, is mijn eten en drinken en het smaakt, gelooft het, Crisje, ik heb er zelfs echte wijn bij.

Nu zag ik, dat de aardsche geest zijn eigen stoflichaam
ging verlaten.

Op den rand van mijn
eigen graf bad ik innig, heel innig, dat ik de kracht zou mogen
ontvangen om mijn geliefden de oogen te openen.

Daarvoor zocht ik de stille natuur op en daar
maakte ik mij alles eigen.

Merkwaardig, deze kerel, dacht
ik. In ieder geval niet zooals die „wilden” daar beneden en
toch had hij daar geleefd.

Ik begreep, omdat ik beide uitstralingen waarnam, dat
de mensch op aarde een gelijke gevoelsuitstraling moest bezitten,
wilde de mogelijkheid ontstaan om dien mensch te
kunnen bereiken.

Plotseling kwam er

beweging in haar; haar geest werd bewust, de stoffelijke organen begonnen weer sneller te werken.

Wanneer
wij dus toch zouden terugkeeren, leerde u wel, maar u
zou niets voor anderen kunnen doen en dat is de bedoeling
niet.

„De vorige maal was u zelf overspannen en hebt u haar door
mjjn kracht waargenomen.

Vele malen herhaalde ik deze woorden en het gelukte
mjj kalm te bljjven.

Nu verlangde ik naar mijn geliefden.

Dadelijk knielde ik neder en bad lang
en innig tot mijn grooten Vader, dien ik om vergeving vroeg.

„Ik ben zeer gelukkig, broeder."
„Dank u,' wij zijn al vrienden geworden en zullen vrienden

blijven; broeders in den geest, nietwaar?”
Op dit oogenblik brak er iets in mij, zoodat ik op mijn knieën
viel en heel lang schreide.

Toch wilde ik kalm
blijven, maar nog was ik niet overtuigd van het leven, waarin
ik leefde.

Heeft u op aarde
nooit van een eeuwig voortleven hooren spreken?”

Uw concentratie
vloeit nu uiteen en gij zult één bewustzijnstoestand aanvaarden,
zonder daarbij uw wil te laten werken zooals gij ook op
aarde het meest in één bewustzijn vertoefde.

Daarom is het binnentreden de moeilijkste tijd
voor allen, die van de aarde hier aankomen.

Plotseling kreeg ik een andere gedachte.

Hij zag mij lang aan, glimlachte mij toe en
zeide: „Broeder der aarde," en bleef mij aankijken.

„Broeder de aarde," herhaalde ik in
gedachten.

Zie je wel, ik heb goed gevoeld, ik leef tusschen
gekken.

hoorde niet het geringste
geluid.

Hoe zou ik er aan hebben kunnen denken; ik leefde immers?
Hoe kun je aan den dood denken en je eigen dood aanvaarden,

wanneer je leeft? Kan dat? Is dat mogelijk? Ik werd wakker en was weer wat meer uitgerust.

Daarbij schoot hij in een schaterlach.

„Dat kan ik mij indenken," zeide hij, „maar ik vind het griezelig."

Het was toch zoo eenvoudig.

gesproken
had.

Toen ik den volgenden dag voor mijn schrijfmachine had plaats genomen, behoefde ik niet lang te wachten.

Ik ga nu dien verschrikkelijken
strijd weer beleven en moet mij daar ernstig voor concentreeren.

Wij wandelden in de
natuur en ik leerde haar, wat ik zelf had moeten leeren. Ik vertelde haar van dit leven en bezocht met haar de aarde en toonde haar hoe zij daar was geboren en gestorven.

Ook een
kind leert alle geestelijke wetten kennen, doch zij moeten een bepaalden leeftyd hebben bereikt.

Op aarde kun je dat niet zien, het is te ijl,
dat is alleen in den geest mogelijk, of je moet helderziende zijn in den hoogsten graad, waarvan je mij op aarde reeds hebt verteld. Van deze zijde kun je alles in de stof zien, als je tenminste licht bezit, anders sta je in de duisternis en hoe wil je licht zien, als er duisternis heerscht? Mijn eerste indrukken in den geest waren geweldig.

Daarna moest je

heengaan; ik wilde nog iets zeggen, doch je was reeds weg
en ik voelde mij terugzinken.

Ze heeft die uitgezonden
gedachten opgevangen, zooals ik deed de laatste dagen
voordat ik overging.

Op een morgen zei'ze: „Zie eens wat moeder
me heeft gebracht?" Ik zag niets bijzonders en vroeg: „Wat
bedoel je, Jeanne?" „Zie je dat dan niet?" Ze sprak als een
kind en mijn hart kromp ineen, toen zij het mij vroeg. Ik
zeide, dat ik niets zag en dacht, zie je nu wel, nu wordt ze
gek.

„Nu moet je het mij in mijn laatste uren
niet zoo moeilijk maken, kom, wees eens sterk."

Kan dat, is dat mogelijk?"
„Ja," zeide ik, „het is mogelijk, doch de gave moet aanwezig
zijn, Jeanne was zeer gevoelig."

Op hetzelfde oogenblik voelde ik mij wegzinken.
Waarheen zou ik gaan? Het was mij niet bekend, waarheen
mijn leider mij voerde.

Soms zeide ze: „Zie,
daar heb je moedertje weer.

De mensch lacht
over wetten, die hij niet kent en die hij eerst aan gene zijde
zal leeren kennen.

„Kom," zeide zij, „zie mij eens aan en luister.

Ze zou het immers niet meer lezen? Toen
ik daaraan dacht, deed ze plotseling een vraag, een vraag
waarvan ik hevig schrok: „Is het mogelijk, Jozef, dat ik de
drukproeven lees?"
„De drukproeven?" herhaalde ik haar vraag, „hoe kom je
daar zoo ineens bij?"

„Ik dacht daar net aan.”

Zij was vol van de groote
reis, die ze zou gaan maken en zeide: „Als het maar niet zoo
lang duurt, ik wil wel op reis.”

ik ben ook zeer
blij, dat ik jou heb leeren kennen.”

Ze zijn
zooals wij, maar verder op den geestelijken weg, althans zij,
die licht bezitten.

Hij voelde zich heerlijk, had geen pijn
en zou, wanneer ik terug was, weer bij mij komen.

Hij zag, dat
de dood niet het einde was, doch een verder gaan naar onbekende
gebieden.

Ik verlangde reeds tot hem te
kunnen gaan.

Dan sprak hij verder. „Ik zag bloemen, o, zoo mooi.
Niet hier, neen, hier zijn ze niet zoo mooi.

Toetst uw leven aan dat van hen die reeds zijn
overgegaan, het zal u steunen en sterken in het leven op
aarde.

VELE wonderen beleefde ik door mijn gaven, doch wat
ik in dezen toestand met één mijner patiënten beleefde
was niet alleen wonderlijk, maar ik leerde daardoor
hoe groot ’s menschen krachten kunnen zijn wanneer zij het
aardsche met het eeuwige verwisselen en een vruchtbaar
leven hebben volbracht.

Again he has to hear who he is and to accept his past.

The masters
of the Other Side shall aid the teachers and psychologists in

the education of the masses through their technical instruments.

When mankind
shall avail itself of these instruments, all sicknesses will be
cured.

“What you are learning at present is the true cognizance
of your grade of life, and it is necessary that you know everything
about this, otherwise you cannot consider yourself
ready for the undertaking of one task.

Was it the will of Christ
who had died on the cross that all the inventions of our
time, all the technical wonders should be used for the destruction
of the Occident? All that is left now is a terrible
feeling of sorrow and sadness.

Life after death.

However,

they shall come to a quick awakening, and then they

shall fall deeper than ever before.

My God, My God . . .” but he cannot go on.

Would Provdence have blessed the German armies so obviously and extraordinarily

if she was not ready to place world domination

into his hands? But he has to show himself worthy; and to

remove all obstacles out of his way he must be bold and

strong and sure of himself.

The man who wins today and loses tomorrow is not

a genius. If these dictators had the least bit of consciousness

in the laws of God, if they had even the least bit of love for

their people they would never resort to war.

They are

in deep rest. The experience lasts only a few seconds, but it is enough for him to see the whole Reich.

Therefore their talents and qualifications had the blessed task to educate the masses to other high levels. You have to understand that, although Germany attracted these gifted souls, they really belonged with all their beauty and wisdom to all of mankind.
Is it not great to be able to say that Christ built with the others for us on the spheres of light, on all the buildings and temples and the grades of life which originated in the cosmos? His heartbeat is our heartbeat and through this we have the certainty that also we can make His divine light our own.

On the foundation which he has helped to build, once the House of Israel shall rise in glory, where then all those shall dwell who believe in one God of Love and who are willing to sacrifice themselves in order to serve God’s life and to enrich it spiritually.

If you bad not taken over this task, you would have gone
further on This Side.

Over Mother Moon,
that powerful body? Yes, the human soul is already the master
over this great organism.

Mijn God, wat ben je onbegrijpelijk voor ’n
mensch, maar wat is alles gewoon, zoo natuurlijk.

Ik laat mijn leven
niet verpesten, daar zorg ik zelf voor.”

Maar je moet voor jezelf kunnen
zeggen: ik heb niets te, verbergen, kijk gerust.… Ik ben als alle menschen.
Of ik nu naakt voor je sta of gekleed — God kent elkeen.

Hans ‘Maar het is gepraat in de ruimte. Karei laat hen uit, ze zijn

leeg gepraat, de geleerden verwijderen zich, het.tooneel loopt leeg.

Die fundamenten voor je studie deugen ook niet.
Jij moet de eerste jaren leeren denken en dan kom je tot de eigenlijke studie.

Je strandt ergens en dan ga je maar
verder. Je bedenkt iets, maar je raakt den ondergrond niet.

Het bewijst me, dat je niet doordenkt. Immers, mijn vriend, indien jij den gek géén leven gaf, geen lichaam dus, stond de ziel stil in haar „universeele” 'ontwikkeling.

Dus ook diepten — en nu sta je voor je zieken.
Komen we tot de karaktereigenschappen,' tot den godsdienst, dan weet je al, dat dit zwakken van geest zijn.

Als ik naar de menschelijke lichamen kijk,
de rassoorten op aarde volg, dan sta ik voor deze soorten van menschen.
Wij vroegen ons af waarom er in de oerwouden geen gekken leven?

Wel, Hans, ik geloof, dat al die soorten menschen nog bezig zijn naar ’t door ons bereikte stadium te streven.

„Ik begrijp je, maar ik denk nu niet aan God, doch aan René."

Moet je niet méér van deze gekke liefde?”
„Wat zou jij ’n vrouw geweldig veel kunnen schenken, Frederik.”

Toch zonk ik’ weg, liet mijn
dagbewustzijn volkomen los en zie, ik tuimelde vanzelf naar de laagte, een wereld, die als al het andere nog onbekend is, waarvan men niets weet.

Ook dat
was hun eigen bezit, ik zoek en ik beleef mezelf en daaruit komt het naar voren.

Toen ik'ontwaakte,

nadat ik ’n gat in den dag had geslapen, ging er nieuwe kracht
van mij uit, een kracht, die er gisteren nog niet was.

Als je in slaap valt, lééf
je erin!

Ze kijkt me in mijn oogen, ze wil waarheid. Ik zeg: „Als je wilt. Erica,
kan je vandaag nog veel leeren!"
„Hoe dan?”
„Bijvoorbeeld ten opzichte van René.

Kletspraat, Karei! Zijn deze ellendige
zagen niet voor jullie geschapen? Je hebt hem te aanvaarden zooals hij tot
je is gekomen.

Groote goedheid
wat ’n sufferd ben je.

Wat voor Karei en ook voor hen natuur is, werd voor een
moeder een lichamelijk gesprek, een lijf aan lijf gesprek, dat van binnenuit
tot haar kwam en haar bewustzijn beïnvloedde.”

Dit is een bloedige bladzij in het dagboek.

En al die kinderen hadden een eigen karakter.

Ik boog mijn hoofd diep..

Menschen gaan in en uit en begrijpen het niet.

Nu hindert het mij mateloos wanneer ik zoon leventje
ruw zie vernietigen; ik zou karrevrachten er van willen koopen om ze •
een andere plaats te geven, zoo ver mogelijk van de menschen weg.

Ik weet, dat het leven op aarde bijna een
zegen kan zijn.

Wat je
ziet is een doodeenvoudig masker.

Ik geloof, dat ik wel wat met die
gekke liefde van doen zou willen hebben!

Zie je, dat raakt kan noch wal.

Karei is er
niet — moeten weten hoe hij het heeft gemaakt.

„En nu gaan we kleurtjes koopen. Oom Frederik?”
„Dat zullen we nu beleven, René. Kom maar, je zult ze hebben en
papier waar je die kleuren voor koopt.”

Ik maak Indische figuurtjes, die ik reeds jaren
geleden instudeerde, omdat ik het handengebaren en het veelzeggende

van die handeling zoo leuk vond.

Ze stellen er
zich veel van voor, de kinderen zullen goed leeren en later voor de wereld een taak aanvaarden.

--
Een afschuwelijk masker is het!

Ik sta naast hem te kijken, maar ik moet weg.

die in dien
tijd Mozes in zijn taak steunde? En wanneer ik u zeg, dat Mozes mij zijn woord kan schenken, gelooft u dat? Waar denkt ge dat Mozes, dat al die andere grooten van ziel en geest zich thans bevinden? Hoe stelt
264
gij u de 'verdeeling der Hemelen voor? Gelooft u in brandende hellen?”
„Neen, dat niet.”
„Ik wensch u geluk, anders zouden wij nimmer tot overeenstemming komen. Er zijn geen brandende hellen. Nogmaals, Mozes kreeg zijn inspiraties van Engelen!

Laat moeder u 'deze uren verklaren.

Is dit nu
zoo onbegrijpelijk? Frederik leefde door mij!

Ook al keert gij tót het
stoffelijke leven terug en toeft het andere leven in het leven van den geest, de „Astrale Wereld" genoemd, eens zijt ge vrij van de stof en blijft ge in dat leven voortgaan."

Karei kijkt zich de oogen uit en René zit daar
weer ei> kijkt naar zijn kunst.

René voert je tot de eenheid van deze wereld,

Ik deins voor niets
meer terug.

Doe je het?”

„Ik heb je al eerder gezegd. Erica, dat je eigen leven de dingen vastlegt!

Ik geloof, dat Hans denkt: „goed zoo.”

Goed zoo

ga elke dag zo verder

Beide grootmeesters dalen nu in zijn leven af.

Maar wat wij zelf kunnen is niet aan anderen te schenken,

probeer je het, dan sta je voor een gaping en je verliest alle houvast.

De God van het leven verstaat ons altijd!

Al met al een prachtdag.

Hij was het, die
mij naar Jeruzalem stuurde om Golgotha's antwoord te ontvangen. Ik weet nu, hummels, waarom de Apostelen van Onzen Lieven Heer, van Christus, in slaap zijn gevallen!

Mijn vrienden willen me vernietigen en naar een
boerderij zenden, om achter de varkens te overpeinzen wat een Sfinx en een Godin van Isis je te schenken heeft.
Rachi Hadju zou er mij later een verwijt van maken,
ik weet het!”

Nu weet ik niet meer waar ik
aan beginnen moet.

„Maar kan „Sproetje” dat helpen, René? Dacht je waarlijk, dat hij er zoo’n zin in heeft om je te plagen?”

Hun voetstukken vallen ineen, hun heerschappij
is vernietigd, zij leven voort, maar in diep, schier onmenschelijk lijden.